

Näkymättömän näkeminen

”Uskonsa tähden Mooses lähti Egyptistä kuninkaan vihaa pelkäämättä ja pysyi lujana, kuten pysyy se joka ikään kuin näkee Näkymättömän.” (Hepr. 11:27.)

Avaintekstit:
Room. 8:28-39;
Joh. 14:1-14;
Ef. 1:18-23;
Jes. 40:27-31.

Heprealaiskirjeessä annettu uskon määritelmä haastaa meidät aina: ”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä.” (Hepr. 11:1.) Miten voimme olla varmoja sellaisesta, mitä emme näe? Kuitenkin Mooses oli esimerkkinä juuri tällaisesta uskosta muistojakeessamme: hän pysyi lujana, koska hän näki Näkymättömän (Hepr. 11:27).

Vielä haastavampaa on tajuta, että meidät on kutsuttu ”näkemään Näkymättömän” ei vain silloin kun meillä menee hyvin, vaan erityisesti silloin, kun kaikki menee pieleen. Tähän me tarvitsemme uskoa, Kristuksen kaltaista uskoa, joka pohjautuu totuuteen Jumalasta ja hänen valtakunnastaan. Isämme hyvyys, Jeesuksen nimen voima, ylösnousemuksen voima ja Jumalan myötätunto ovat keskeisiä totuuksia, jotka mahdollistavat sen, että me voimme seisoa vahvoina silloin, kun olemme tulikokeessa ja meitä kiusataan epäilemään kaikkea.

Viikon avainajatus: Mitkä totuudet Jumalasta auttavat meitä kestäämään jopa pahimmissa mahdollisissa tilanteissa?

ISÄMME TUHLAA- VAISUUS

”Jos Jumala todella rakastaisi minua, hän varmasti tekisi puolestani sellaisen ja sellaisen asian!” Montakohan kertaa olemme ajatelleet jotakin tämän tapaista. Katsomme olosuhteitamme ja ihmettelemme, mahtaako Jumala todella rakastaa meitä, sillä jos hän rakastaisi, asiat olisivat varmasti eri tavalla.

On olemassa kaksi perussyötä, jotka usein johtavat meidät epäilemään Jumalan hyvyyttä. Ensinnäkin silloin kun meillä on palava halu sydämessämme ja mielessämme saada jotakin, minkä uskomme olevan hyvää, ajatus siitä, että Jumala saattaisi haluta meille jotakin muuta, saattaa tuntua naurettavalta. Toiseksi saatamme epäillä Jumalan hyvyyttä, koska kokemuksemme on ristiriidassa sen kanssa, mitä uskomme. Jos jokin asia näyttää, tuntuu, kuulostaa tai maistuu hyvältä, sen täytyy olla hyvää. Ja niinpä me vihastumme Jumalaan, kun emme saa haluamaamme.

Tässä kohtaa usko astuu kuvaan. Uskoa tarvitaan juuri tuollaisina hetkinä, jolloin meillä on kiusaus epäillä Jumalaa ja hänen hyvyyttään.

Room. 8:28-39 on voimallinen katkelma, joka kuvailee Jumalan hyvyyttä meitä kohtaan. Mitä sellaista löydämme jakeista, mikä auttaa meitä suojaamaan mielemme Jumalan hyvyyden epäilemiseltä?

Room. 8:32 nostaa esiin tärkeän ajatuksen, joka on hyödyllinen suojaamaan meitä siltä, etteivät olosuhteemme pääse lannistamaan meitä: ”Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin?” Miksi kuvittelisimme Jumalan tehneen niin suuren uhrauksen lähettämällä Poikansa kuolemaan meidän puolestamme ja sitten muuttuneen yhtäkkiä ilkeäksi sairiksi?

Jumalan anteliaisuus meitä kohtaan voidaan nähdä Kristuksen kuolemassa, ja tällä totuudella tulee olla suurempi vaikutus ajattelumme kuin kaikilla niillä epäilyksillä, joita tulikokeemme saattaa meissä synnyttää.

Miten totuudella (Jumalan hyvyydestä) voi olla vahvempi vaikutus sinuun kuin epäilyksilläsi? Jumalan anteliaisuus jatkuu tuhansilla eri tavoilla elämässäsi tänäänkin. Miten tämä ajatus vaikuttaa uskoosi?

JEEСУKSEN NIMESSÄ

"Mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte minulta, sen minä teen." (Joh. 14:14.)

Jeesus ei olisi opetuslastensa keskuudessa enää pitkään. Hän, joka oli ollut heidän tukensa ja rohkaisunsa, lähtisi taivaaseen, ja opetuslapset alkoivat tuntea itsensä hämmennyneiksi ja voimattomiksi. Vaikka opetuslapset eivät pystyisi näkemään häntä enää fyysisesti keskuudessaan, Jeesus antoi heille merkittävän lupauksen.

Lue Joh. 14:1-14. Jakeiden 13 ja 14 mukaan Jeesus lupaa tehdä hyväksemme mitä vain pyydämme hänen nimessään. Tämän takia me lähes aina lisäämme rukoustemme loppuun ilmaisen "Jeesuksen nimessä, aamen".

Kun sanomme yllä olevat sanat, mitä ajattelemme niiden tarkoittavan? Mitä Jeesus tarkoittaa kehottaessaan meitä rukoilemaan tällä tavalla? Mitä sellaisia viitteitä jakeista löytyy, jotka auttavat meitä ymmärtämään, mitä Jeesus tarkoitti?

Kun esitämme pyyntömme Jeesuksen nimeen, voimme olla varmoja, että koko taivaan koneisto työskentelee meidän hyväksemme. Emme ehkä näe enkeleitä ympärillämme työssään, mutta siinä he ovat - Jeesuksen nimessä taivaan valtaistuimelta lähetettyinä täyttämään meidän pyyntömme.

Joskus rukoiltuamme Jeesuksen nimessä avaamme silmämme ja odotamme kaiken ympärillämme olevan eri lailla, mutta kaikki näyttääkin samalta. Ja vaikka Jumalan voima voi tulla myös dramaattisella tavalla esiin, kuten silloin kun Jeesus tyynnytti myrskyn, se voi tulla myös hiljaisuudessa, huomaamatta, kuten silloin kun Jumalan voima tuki Jeesusta Getsemanessa. Välttämättä mitään dramaattista ei tapahdu hetkessä, mutta se ei tarkoita, etteikö Jumala tekisi työtään meissä.

Lue uudelleen Joh. 14:1-14. Kun luet, kuvittele, että Jeesus puhuu suoraan sinulle, kasvoista kasvoihin. Mitä toivoa ja rohkaisua saat näistä lupauksista? Samaan aikaan kysy itseltäsi: "Mitkä asiat elämässäni voivat olla sen esteenä, että lupaukset voisivat toteutua? Mitä muutoksia minun tulee sydämässäni tehdä?"

YLÖSNOU- SEMUKSEN VOIMA

Ajatus ylösnousemuksesta nostaa esiin ihmisen voimattomuuden ongelman. Kun mietimme Jeesuksen elämää, kuolemaa ja ylösnousemusta, ajattelemme usein sitä, miten Jeesuksen kuolema oli tapahtuma, joka laillisesti sovitti meidät Jumalan kanssa. Ja tämä on tietenkin totta.

Ylösnousemus lisää kuitenkin erityisen ulottuvuuden pelastukseen. Jeesuksen ylösnousemus on merkityksellinen, ei vain siksi että se osoittaa, että eräänä päivänä mekin saamme kokea ylösnousemuksen, vaan myös siksi että se sijoittaa Jeesuksen Isän oikealle puolelle asemaan, jossa hänellä on voima ja valta. Tämä ylösnousemusvoima on samaa voimaa, jota Jumala tarjoaa meille tänään!

Ef. 1:18-23 Paavali puhuu Jumalan voimasta. Mitä jakeet opettavat ylösnousemuksen voimasta? Mitä toivoa löydät itsellesi jakeiden lupauksista?

Paavali rukoilee, että efesolaiset ymmärtäisivät pari asiaa, jotka voidaan ymmärtää kunnolla vain Jumalan avulla: 1) meillä on toivo muutoksesta ja odotettavissamme iankaikkinen tulevaisuus, johon Jeesus meitä kutsuu; 2) meidän hyväksemme otettiin käyttöön valtava voima.

Paavali yrittää sitten kuvailla, kuinka hämmästyttävää tämä voima on. Voima, joka meillä on käytettävissä tänä päivänä, on sama voima, joka herätti Jeesuksen kuolleista. Eikä tuo voima nostanut häntä vain maasta ylös takaisin elämään, vaan se nosti hänet vallan keskukseen Isän oikealle puolelle.

Paavali jatkaa vielä. Ylösnousemus ei antanut Jeesukselle mitään tahansa voimaa, vaan vallan hallita ja tarjota kaiken mahdollisen, mitä hänen kansansa voisi ikinä tarvita — koko ikuisuuden ajan!

Tee luettelo elämäsi alueista, joilla tarvitset ylösnousemukseen Jeesuksen voimaa. Kun saat luettelon valmiiksi, rukoile että tämä voima tulisi avuksesi kaikilla näillä alueilla, joilla koet tarvetta. Kysy samalla itseltäsi, mitä voisit tehdä paremmin ja millaisia valintoja voisit tehdä, jotta voima pääsisi työskentelemään vapaamin elämässäsi.

HUOLTEN KANTAMI- NEN

Joillakin on kodissaan huoneentaulu, jossa lukee ”Miksi rukoila, kun voit murehtia?” Taulun teksti naurattaa, sillä mieluummin murehdimme kuin luovutamme huolemme Jumalalle.

Kun elämämme menee solmuun, meidän tulisi antaa se Jumalalle, jotta hän voi selvittää solmut. Jumala kaipaa tehdä tämän hyväksemme. Onnistumme kuitenkin pitämään kiinni ongelmistamme katkeamispisteeseen asti. Miksi odotamme, kunnes olemme epätoivoisia ennen kuin menemme Herran luo?

Lue 1. Piet. 5:7. Pietari lainaa Psalmia 55:23. Mikä perussanoma löytyy jakeista? Ks. myös Matt. 6:25-33.

Pietarin tekstiin ei kätkeydy salaisuutta, vaan se tarkoittaa juuri sitä, mitä siinä sanotaan. Saamme heittää ja luovuttaa pois kipua ja huolta aiheuttavat asiat niin, ettei niillä enää ole yhteyttä meihin. Emme tietenkään heitä taakkojamme minne tahansa. Huolemme eivät häviä tyhjiöön. Annamme ne Isällemme taivaassa, joka lupaa selvittää asiat. Jeesus sanoo samaa Matteuksen evankeliumissa. Ongelma ohjeen noudattamisessa ei ole se, että se on vaikeaa; se vaikuttaa pikemminkin liian helpolta, liian hyvältä ollakseen totta.

Monenlaiset asiat aiheuttavat meille ahdistusta. Ehkä meillä on paineita töistä tai saamme odottamatonta kritiikkiä. Ehkä emme tunne itseämme halutuiksi tai rakastetuiksi. Kenties meillä on terveyteen tai talouteen liittyviä huolia. Tai meistä tuntuu, ettemme ole riittävän hyviä Jumalalle. Tai uskomme, ettemme ole saaneet anteeksi.

Yksi syy sille, miksi pidämme ongelmistamme kiinni, on se, että ajattelemme osaavamme selvittää ne paremmin kuin kukaan muu. Pietari kehottaa harkitsemaan, kannattaako tällaista ajatusta helliä. Meidän ei tarvitse huolehtia, koska Jumala välittää. Välittääkö hän kuitenkaan tarpeeksi puuttuakseen peliin silloin, kun meitä uhkaa avioero tai tunnemme itsemme hyödyttömiksi? Raamattu sanoo, että hän välittää tarpeeksi muuttaakseen minkä tahansa tilanteen.

Mitkä asiat aiheuttavat sinulle huolta parhaillaan? Olivatpa huolesi kuinka oikeutettuja ja vaikeita tahansa, onko mikään liian vaikeaa Herralle? Ehkä suurin ongelmamme on se, että vaikka uskomme Jumalan kykenevän ratkaisemaan asiamme, emme usko, että hän ratkaisisi niitä toivomallamme tavalla. Oletko ajatellut näin?

USKOLLINEN SILLOINKIN, KUN JUMALAA EI NÄY

Ajatus siitä, ettei kukaan ihminen välitä siitä, mitä meille tapahtuu, on epämiellyttävä. Vielä ahdistavampi on ajatus siitä, ettei Jumala tunne meitä tai välitä meistä.

Babyloniaan karkotetuista juudealaisista vaikutti siltä, ettei Jumala välittänyt paljoakaan heidän tilanteestaan. He olivat yhä karkotettuina, yhä Jumalan hylkääminä syntinsä tähden. Jesaja kuitenkin puhuu heille lohdutuksen sanoja. Jes. 40 on kaunis luku, jossa Jesaja puhuu hellästi kansalle heidän Jumalastaan: "Hän kaitsee laumaansa paimenen lailla. Hän kokoaa karitsat käsivartensa turviin ja kantaa niitä sylissään, johdattellee imettäviä lampaita." (Jes. 40:11, RK 2012.) Ihmiset olivat kuitenkin olleet karkotettuina niin pitkään, että he ajattelivat: "Missä sinä olet, Herra? Emme näe mitään todisteita siitä, että olisit edelleen kanssamme tai välittäisit meistä."

Lue Jes. 40:27-31. Millä tavoin Jesaja kuvailee Jumalaa? Miten kuvauksen on tarkoitus vastata heidän uskomukseensa siitä, että "ei ole Herra nähnyt elämäni taivalta, minun asiastani ei Jumala välitä" (Jes. 40:27).

Eräs toinen ihmisryhmä, joka saattoi ajatella, että heidän elämänsä taival oli Herralta kätkössä, löytyy Esterin kirjasta. Esterin kirjassa ei mainita Jumalaa kertaakaan. Silti koko kertomus on dramaattista kuvausta siitä, miten Jumala puuttuu asioihin pelastaakseen kansansa tuholta, joka oli määrätty heidän osakseen peruuttamattoman lain nojalla. Sen lisäksi, että kertomus kuvailee menneisyyden tapahtumia, se symboloi tulevaa aikaa, jolloin Jumalan kansa on jälleen vainottuna ja heidän tuhoamiseksi säädetään taas laki (Ilm. 13:15). Voitko kuvitella, miten helppoa olisi tulla siihen johdopäätökseen, että jos tällaiset hirvittävät olosuhteet olisivat vallalla, Jumalan on täytynyt hylätä kansansa? Meidän ei kuitenkaan tarvitse pelätä. Sama Jumala, joka Esterin kirjan kertomuksessa pelasti valittunsa, pelastaa heidät jälleen lopun ajan kriiseissä.

Olemme lukeneet, miten Jesaja kuvaili Jumalaa pakosiirtolaisuudessa eläville. Miten sinä kuvailisit häntä ihmisille, jotka ajattelevat, että Jumala on häipynyt ja hylännyt heidät? Miten opettaisit heitä katsomaan asioita uskon silmin ja olemaan riippumattomia siitä, mitä he ihmissilmillään näkevät ympärillään?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 3, s. 331–336 tai *Profeetat ja kuninkaas*, s. 413–417.

”Eikö Jumala ole sanonut, että hän antaisi Pyhän Hengen niille, jotka sitä pyytävät? Ja eikö tämä Henki ole aito, oikea ja todellinen opas? Jotkut pelkäävät ottaa Jumalan sanaa todesta, ikään kuin he niin tehdessään olettaisivat liikojia. He rukoilevat Herraa opettamaan heitä ja kuitenkin arastelevat antaa tunnustuksen luvatussa Jumalan sanalla ja uskoa, että Jumala olisi todella opettanut heitä. Kunhan tulemme taivaallisen Isämme luo nöyrinä ja opetukselle alttiin hengen kera, halukkaina ja innokkaina oppimaan, miksi meidän pitäisi epäillä, ettei Jumala täyttäisi lupauksiaan? Älä siis hetkeäkään epäile häntä ja epäilyilläsi häpäise häntä. Kun olet etsinyt hänen tahtoaan, osasi siitä eteenpäin on uskoa, että sinua johdetaan, ohjataan ja siunataan hänen tahtonsa tekemisessä. Saatamme olla luottamatta itseemme siltä varalta, että olemme tulkinneet hänen opetuksiaan väärin, mutta voimme tehdä tästäkin asiasta rukousaiheen ja luottaa häneen viimeiseen asti, että hänen Pyhä Henkensä johtaa meitä tulkitsemaan hänen suunnitelmiaan ja kaitselmustaan oikein.” (6MR 225.)

”Usko kasvaa vahvaksi joutuessaan vastatusten epäilysten ja vastakkaisten vaikutteiden kanssa. Tällaisissa koettelemuksissa hankittu kokemus on arvokkaampaa kuin kalleimmat jalokivet.” (3T 555.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa asioista, joihin uskomme, vaikka emme näe niitä. Miten tämä auttaa meitä ymmärtämään mitä ”Näkymättömän näkeminen” tarkoittaa?

2. Keskustelkaa keskiviikon tutkisteluosuuden viimeisestä kysymyksestä. Kuinka usein löydämme itsemme tuolloisesta tilanteesta? Mitä voimme tehdä, että osaisimme paremmin luottaa siihen, että Herran tie on paras, vaikkei se olisikaan sitä, mitä me haluamme?

3. Jos ”usko kasvaa vahvaksi joutuessaan vastatusten epäilysten ja vastakkaisten vaikutusten kanssa” ja tästä seuraa jotakin ”arvokkaampaa kuin kalleimmat jalokivet”, miten sen tulisi vaikuttaa siihen, miten suhtaudumme vastoinkäymisiin?